

Tady je Matej Skalický a tohle je Vinohradská 12.

Už druhým prezidentským nominantem na ústavního soudce, který budí negativní reakce.

Pavel Simon pl je další hradní kandidát na ústavní soud, ale taky další hradní kandidát s kaňkami na taláru.

Přehlídl je prezidentů v poradní tým a nebo šlo prostě o kompromis. Jak silná lobby je v justici.

Podíváme se na to s Andriou Procházkovou, zástupkyní šéf redaktora časopisu RESPECT.

Dnes je úterý 19. září.

Ahoj Andriou, vítej ve Vinohradské 12. zase po čase.

Ahoj Matej, díky za pozvání.

Dá se mi to, nebo prezident Petr Pavel nemá úplně dobrý vkus na výběr nových ústavních soudců.

Můžu?

Může to tak vypadat, zlaždy se kogneme na poslední týdny, ale pohledem čísel, tak mu prošlo 6 kandidátů z 6 v Senátu.

Akurat Robert Fremmer se teda vzdal své kandidatury, poté co už byl schválený.

Takže do určité míry si myslím, že ten úspěch, kdyby jsme měřeli tímhle úhlem, tak Petr Pavel je úspěšný i umůžu ústavních soudců.

Ale samozřejmě ta jeho nominace RESPECT, ty jeho nominace zbuzují nějaké otázky, které výřijí veřejný prostor.

Bavíme se teď o jménu Pavel Simon, což je nově navrhovaný kandidát do ústavního soudu právě Petrem Pavlem.

Oni soucem nejvyššího soudu speciálizuje se na odpovědnost státu za škodu a nemajotkou újmu.

To, abychom se trokázali přestavit, je třeba případ, když se splete policie a dává s omylem do vás by, tak pak se to vyrovnává a on je právě na tohle to všechno speciálista.

Ale proč jsem se ptál na ten vkus?

Totíž Simon je taky soucem s řadou kontroverzních rozhodnutí, které stejně jako u Roberta Fremmer, který, jak už si sama řekla, se na koniec nestal ústavním soucem.

On tu kandidatoru stáhl nebo přestal usilovat o to, aby byl ústavním soucem, tak to teď všechno vyplouvá na povrch EU Pavla Simoná.

Peníze za prodej hloupy vložil do H-System.

Požkozený v kauze H-System.

V kauze H-System.

Zkrachovále společnosti H-System.

Nabízla v 90. letech levné bydlení v Praze a Okoli.

Přišla zhruba o miliardu korun asi tisícovka lidí.

A většina z nich nedostala témy.

Prvníkaňka na taláru.

H-System.

H-System to je kauza, kdy firma před dávnou dobou slíbila výstupu levných bytů na sever od Prahy.

Nakonec zkrachovala asi tisícovka lidí, tam přišla o miliardu korun, potom se někteří z nich soudili.

Část těch případů se dostala až k nejvyšším ústavním soudu, kde působil Pavel Simon.

A on několik těch dovolání vůbec neřešil, což mu potom ústavní soudu vytkl zpětní.

To je taký typický příklad divokého kapitalizmu v druhé polovině 90. let, kdy H-System byl vytunelovan.

Ale to, co se dostalo k nejvyšším soudu a to, co rozhraval Pavel Simon, tak to se týká oškodnění za

to,
že ten konkurzní proces to, že ty lidé dlouho bydleli v bytech a v domech,
ve kterých nevěděli, jestli můžou zůstat, protože jsem proces celý táhnul,
to, že ten stát nezakročila čkoliv několika případech mohl, tak žádali nějaké oškodění.
Každý žádal čtvrt milionů a nější soudy jim přiznávali v řádech desetitisíce.
Většinou s to pohy bylo tráklem 15-20 tisíc a pár dovolání doputovalo na nejvyšší soud,
který právě řekl, že nejsou naplněny zákonné požadavky na to, aby se tím zabíval.
A títo klienti se pak obrátili na ústavní soud a tam konkrétně některý našimáčková řekla,
že nejvyšší soud, těmi to rozhodnutími porušil právo na soudní ochrano a správidlý proces,
protože se tím nezabíval a že zároveň by pravděpodobně měla být ta náhrada škody mnohem vyšší.
Ty lidé se vlastně soudili přes 20 let a takhle kdy ty, která směřuje,
která směřuje, jak Pavlu Simonový je, že rozhodoval příliš formalisticky a ústce,
méně se zabíval tou ochranou základních práv a pak mu to právě vytyká ústavní soud později.
Na druhou stranu kateri našimáčková, když na to byla teď dotázána, tak říká,
že by ho za to nevinila spětně.
Já si myslím, že má pravdu, protože tuhle výtku proti rozhodování v kause há systém
zvedla především Hanna Kordová-Marvanova, senátorka.
To byla zvolená za spolu?
Ano, ale která zároveň je právní zastupky něčastě klientů v té celé kause.
To, že pro ní to je samozřejmě jako osobní věc a proto vlastně vznikl kolem toho takový poprask.
A zároveň, abych dodala, že i když tehdy nejvyšší soud rozhodoval,
třeba příliš formalisticky, tak prostě rozhodoval v souhladu s tím,
jak rozhodovali ostatní soudy a do doby, než rozhodoval ten ústavní soud,
tak vlastně neměl žádný návoj, že by to měl dělat jinak.
Není správné, žádného soudce tak trochu trestat za rozhodování,
když rozhodoval podle toho tehdejší ostavu, tej judikatury,
i když třeba mohl rozhodovat odvážněji.
A pak právě spíše máme posuzvat,
to je se řídilo to judikatorov třeba těch vyších soudu jako je to ústavního soudu.
A Pavel Simon k tomu taky říká, že byt zrušení toho rozsudku spětně ústavním soudem,
že by to nepovažoval za diskvalifikující pro něj pro samotného,
který se přijne mohl stát ústavním soudcem nikdo z nejvyššího soudu
nebo z nejvyššího správního soudu.
Ty si změnila ještě meno senátorky Marvanové tak romně
toho zrušujícího verdictu spětného ústavního soudu,
který se netíkl há systému tak změnila ještě kaúzu a sanace,
ve které figurují ménu bývalého chartisty Petra Hanslika.
Tak jsem přišel do, a řekám, že něco si vždyje,
pravdu musíme jít, to už není.
To je jiné život žádné.
Simon měl být podledeníku práva.
Jedním ze soudců, který zamítli Hanslikovou žalobu,
že žádal oškodiní od státu za núcenou emigracii ponátlaku STB.
Žádal tedy 12 milionů korunza dům a 700 tisíc korunkvůli ušlé penzy.

Simon vysvětluje, že nebyl v názoru osamocený.

Čistě, na základě toho, v jakém státu žijeme, to znamená v právním státu, by jsme družité míry měli na ty rozhodnutí kouka trochu jinak.

Ono je možné, že tam třeba došlo k nějakému pochybení, ale Pavel Simon nebyl, kde jim je tomu neba není podána tržákárna žaloba, že porušel nějaká své práva a povinnosti.

My jsme se tady zabývali jenom velmi hodnotovou otázkou, jestli v situaci, kdy on svůj nároku platnil pozdě, tak jestli se stát může bránit námitkou promlčení, nebo nemůže.

Osm soudců se schodilo na tom, že může, že ten nárok je promlčen, a dva soudci řekli, že ne.

Dneska si myslím, že táhle rozhodnutí by měla být spíše používána k tomu, aby se k tomu třeba nějak postavil, nebo aby to nějak zhodnotil, ale zároveň myslím, že za rozhodovací činnost každého karejarního souce se najde několik rozhodnutí, které jsou kontroverzní, a pak asi bude spíš na posouzení senátoru, jak moc jsou pro ně závažná, tá pochybení, které oni třeba zminují, že tam jsou.

Třetí tento krát spíš otázník.

Covidová opatření.

V těch dvou předcházejících případech se Simon postavil na stranu státu, ale před pár dny vyhověl dovolání filmy žádající náhradu škody vzniklé v souvislosti s krizovými covidovými opatřeními.

Ta firma žádala o milion korun, tak tam se naopak postavil na stranu žalobce. Přesto to budí různé dohady, tak proč?

Tenhle případ je zajímavý proto, protože nejvyšší jsou, došel úplně k opačnému závěru, než jsme zatím byli světky, protože v covidové pandemi byla vydává na krizová opatření, který mi se třeba omezoval prodej, nebo úplně zakazoval prodej, že museli být obchody zabřeny.

A soudy do posud takové případy rozhodovali tak, že ten už lýzisk nebo obecně náhradu škody může třeba nějaký podnikatel nebo společnost získat ve chvíli, kdy to je nějaké individuálně nařízené opatření, kdyby se týkalo jednotlivce nebo nějaké skupiny.

Ale ve chvíli, kdy to je plošný zákaz, tak není zde možnost na to oškodnění ze státu.

A nejvyšší jsou řekli, že nevidí v krizovém zákoně ženou překášku, která by neumožňovala přístup takovému oškodnění.

A v justice se tak trochu rozšířila právě nějaká teoriák, na kterou padle mě není žádný důkaz, ale tak trochu i kluj tomu, co mu bylo vytýkáno jako jehá systém, nebo právě kouse asanace.

To, že Pavel Simon rozhodl právě minulý týdent,

to rozhodnutí bylo zveřejněno ve prospěch té veřejnosti,
aby tak trochu zlepšil ten svůj veřejný obrázek.
Ale zároveň říkám, je to jen spekulace
a asi by bylo zvláštní hodnotit Pavla Simonu
na základně něčeho, pro co nemáme důkaz.
To byla tedy rozhodnutí, o kterých se mluví
v soubyslosti se jmenem Pavel Simon, co jeho podnikání.
Dobrý den, já jsem Pavel Simon.
Už za chvíli vás naučí mě jednoduchou techniku,
či konkuror v městě,
díky které získáte pocit pevné půdy pod nogama.
Kanka náhraně zákona, podnikání.
Nekterovná záda, volná hramena,
paž je volně vysípodal těla.
Do Jaraměl podíl ve firmách, které provozují kursy čínského cvičení.
Historik Petr Blažek upozornil,
že ve skupině odel v hnízdě klientům Simon na příklad
radí, aby po 40-ce méně ejakulovali
nebo tím stráci při zbytečné množství energie.
V těch firmách teď zůstává jen Simonová žena.
Výuku v kursech toho čeho,
čínského cvičení chápe Simonosám
jako pedagogickou činnost, to řekl servru Česká justice.
V deniku NSM ale četl,
že má taky Simon podíl v plzynské firmě
spojmond plzeň, kde je také jeho matka.
Ten problém je v tom,
že zákon o soudech a soucích zakazuje soudům podnikat.
To znamená vynovat se nějaké jiné vydělečné činnosti,
než je právě ten soucovský mandát
a zároveň tam stanově nějaké výmky
a to je práva vlastního majetku
a nebo takzvaná vědecká činnost.
A z právou vlastního majetku je tak výto,
že něco zdědíte nebo máte už něco přetím,
než se nabil úřadcouce
a prostě zpravoje to to bez toho,
aniž byste z toho měl nějaký velký finanční prospěch.
Což Pavel Simon tvrdí,
že ten podil v té firmě spojmond plzeň
zdědil po svém odci?
Vědecké a pedagogické činnost
a tady už to očiná být zajímavější
jsou nějaké aktivity,

které se pod tento pojem mohou vejít.
A ono je složité říct,
jestli kursy čínského cvičení
se tam spadejí nebo ne,
protože to zároveň nemusí být
pedagogická a vědecká činnost
spojena vložení z právem,
ale může se to týkat jako vědy,
umění a podobných jako oblastí.
A právě Pavel Simon argumentuje,
že to lektorování
spadá právě pod tuto kategori
a proto neproušel zákon o soudech
a soudcích.
Ale panují na to jiné teorie,
že to už je, co se týče toho rozsahu
této činnosti, tak velká činnost,
kterém má pravděpodobně
finanční prostětky, které nejsou zanedbatelné,
protože za ty kursy se normalně platí
a Pavel Simon
je vyučuje a zároveň
dokvět na ty společnosti
spolůvlastnil a zároveň
zůstává ten finanční obnost té rodině.
Takže to ohrožuje
nějakou nezávislost a nestrano si ho rozhodování.
Je to tedy proti zákonu nebo ne?
Je to otázka, o které by se měl mluvit.
Mluvil o tom
s Pavlem Simonem i konzultační panel
prezidenta a on to považoval
ten panel za problematické
ale zároveň poté došel
k závěru, že Pavel Simon by si to
měl sám teda umět obhájit
před senátory a to mimo jiné
proto, protože to je
oblast neproskoumaná
to, co spadá pod správu
vlastního majetku nebo pedagogickou a vědeckou činnost
a existuje tu jedno
kde jim to mům zásadnější rozhodnutí
karného se na to nejvyššího

správního soudu, což je
soud, kam se chodí ve chvíli, kdy
souce poruše své práva a povinnosti
a toto rozhodnutí pochází z roku 2020
a týká se okresního souce
v Mělníku, který
zdědil čas nemovitostí
čas nemovitostí poslá se dokoupil
a vytvořil z toho takové
letovisko, provozoval živnost
vlastně mu to přinášilo
poměrně dost majetku
a karný se na nejvyššího
správního soudu tehdy řekl
že to nepovažuje za
problematické, že to pořád
spadá do správy vlastního majetku
a že to nenarušuje důstojnost
výkonu soucovské funkce
to rozhodnutí není většinově akceptováno
v České justici bylo
hodně kritizováno, ale panel
si řekl, že když tady to rozhodnutí je
tak do určité míry by tak trochu bylo
proti tomu, co my víme
v té oblasti, aby Pavla Simonen kluji
tomuhle nenáverhl.
Ten problém, který já v tom vidím
a vidím v tom částe odborné veřejnosti
je ten fakt, že tam nejde ani o to,
že má ty podíly, které má
ale do určité míry
tu důstojnost
toho výkonu soucovského mandatu
může ohrožovat fakt, že vyznává
a propaguje alternativní přístupy k medicíně
právě o těch kruzích čínského
cvičení a zacházení
z tou životní energií ČI KUN
kterou se zmínil nebo ČI
mluví jako o léku
o něčem, co vám zlepší zdraví
a to u souce, který by měl
rozhodovat na základě vědeckých poznatků

může působit kontroverzně.
Ústavní právník Jan Kisela
ze změňovaného poradního panelu
prezidenta Petra Pavla obhajoval
to rozhodnutí o navržení Pavla Simona
tak nejsou to přeci jen všechno
nepatrné nedostatky.
To si nemyslím, že bysme měli posluhovat tady my
protože do určité míry je to
politická volba, kohopošleme na ústavní sou
co tam za pojení dva
politici aktéři, prezident a senát
musí si to vyhodnotit oni
sami, proč já z nich, jak jsme říkali
to problém je
ono to možná spíše
komluví o celé atmosféře
které se výběr
ústavních soudců odehrává
protože poprvé za celou
vlastně historii Podle Měčeské republiky
je na
výběr ústavních soudců
změřovaná takhle velká pozornost
mediální
i vlastně z té odborné veřejnosti
a každý těch kandidátů je podroben
poměrně přísnému
přeskoumání
procházení rozhodnutí
a vlastně všemu, co jsme viděli
zářítla knena
konzutační panel, ale na ty
jednotlivé kandidáty
a pokud mám zprávné informace
tak část možných budoucích
ústavních soudců, které by
konzutační panel zvažoval
tak se vlastně úplně
do té nominace nehrne
protože se bojí, že se s tím
stane něco takového
a nejčastěji se to týká
ženských kandidátek

neustavní souc, kdy
kandidátky říkají, buď vůbec
že nechtějí a nebo že by nechtěli
není. Zároveň, ale
musím říct, že si myslím, že
výběr ústavního soudu
na dalších 10 let je důležitá
věc a že na to si je směřová
na taková pozornost, protože
to umožňuje i ve s nějakou
debatu o tom, kdo by měl
sedět na ústavního soudu. Jsme
jak si vysvětluje, že jsou
ty kaňky na talárech
zvereňovány až po té, co víme
mě to je odvysle od postavení
koncutačního panelu
hradní kanceláři, protože
všichni zúčastnění expertí,
kterých tam sedí, tak to
mají vedle své normální
pracovní náplně.
Kromě profesoré nakysely za to nejsou
vůbec zaplacení a věnují
se k tomu tak, aby mohli
vlastně nějakým způsobem se věnovat
své normální práci, ale pak zároveň
vybírat ústavní souce. A já si myslím,
že bych to úplně nevičítela jim, ale
k tomu, jestli prezident by si neměl
vyhodnotit, že by to chtělo
to postavení jednotlivých expertů
v panelu posílit
a možná dá tím nějakú důležitost
a čas a prostor na to, aby třeba mohli
procházet archivy a rozhodnutí
nebo skoumat biznesové
aktivity. Na druhou stanu
podívej se koliký jmen letos museli
doporučit, tak asi na to prostě nebyl čas.
Právě, ty kapacity padle mě
jsou omezené a zároveň
si myslím, že oni pracují
jim, co už o těch kandidátech vědí.

Čas to je znají osobně, protože
Česká justice je poměrně
malý prostor a zároveň tam hrají
jiné faktory, oni koukají na několik
kryterí, které slíbil prezident
Petr Pavel, že budou naplněna
během toho výběru, už ta v měl
soudu třeba, že tam bude
nějaká diverzita. Mluvíš třeba o Max
dvou ex komunistech,
což měla být ta dohoda, kterou
odstajnil Jan Kysila v rozvodu pro se
tam zprávy. No a nebo
také to, že část
prámětských hnudcí, které navrhli
ty kandidáty v tom prvním procesu, tak očekává,
že se jim třeba ty nominace
promění a třeba meno
Pavla Simoná
zešlo jako
výsledek nějakého, a teď
fůvozovkách tlaku, nejvyššího soudu
a třeba české advokátní komory na to,
aby tam někdo byl z těch kandidátů
z nejvyššího soudu, protože tam
panuje nějaká... Rivalita.
Mezi
nejvyšším soudem a nejvyšším správním soudem
protože nejvyššího správního soudu
často pochází kandidátů na ústavní soud
tak trochu jsem už přezdívá
přípravka a neústavák
a to se samozřejmě soudcům
nejvyššího soudu nelíbí
a Pavle Simon znikl jako nějaký kompromis
z toho, co bylo navrženo
těmi instrukcemi
a zároveň jako někdo, koho
si ten panel vyhodnotil, že dokáže obhájit
třeba před tím senátory.
Petr Pavel
bude muset letos navrhnout
senátu minimálně ještě jedno další jméno
když nebudeme teď předímat

jak to nakonec dopadne s Pavlem Simonem
točíš 26. listopadu
pokud se nepletu skončí mandát radovanu
Suchánkovi ten desetiletý mandát ústavního soudce
už jsem mluví o některých jménech
ty si říkla, že
to každý další bude mít velmi těžké
a že třeba ženy kandidátky se do toho
úplně už nehrnou
mluví se o spoustě
v jménech
a já s nejsem jistá do jaké míry
jsou to nějaké přání některých
který předávají informaci novinářům
pokud vím tak
kontrutační panel pokračuje
v nějakých rozhovorech s jednotlivými nominanty
ale zatím nebylo žádné jméno
oznámeno
ve veřejném prostoru samozřejmě hodně
padl třeba jméno advokáta Pavla Úla
což popudilo některé
senátory kvůli tomu, že
předýmali, že vlastně je levičovější ho ražení
a proto to by tam neměl sedět
takže tam se hrají různé ideologické bitvy
takže uvidíme s jakými méni
Petr Pavel přijde
bývalý novinář právník Tomáš Nemeček
jíří přibánc Velřské univerzity v Cardiffu
to jsou další ména
bude to oztře sledovaný výběr
který do budou samozřejmě o tom
jak dál bude fungovat
ten poradní panel
na hradě
co jsme se podle tebe dozvěděli
s těch všechny nominací letošních
o výběru
v němž má právě on to hlavní slovo
dozvěděli jsme se, že
Petr Pavel
není roco děprávník
a nedá se říct, že by rozůbněl

orientala se v právním prostředí
a proto si zřídil ten kodutační panel
což já pořád považu za
krok dobrým směrem
zvláši, když právě prezident
nemá žádné zázemy
v té právní oblasti a neříkám teď jako výčitku
dozvěděli jsme se, že
závodnost a emoce
že si žádný
s těch kandátů, ani kandátek
nejmůže být úplně jistý tím, že projde
protože jsme viděli velké drama
kolem současného před sady
Ustavního soudu Josefa Baxi
viděli jsme to, co se strhlo kolem
Belmi renomovaného
souce Roberta Fremra
myslím zároveň, že to pomáhá
nějaké veřejné diskuzy
a odborné diskuzy do budoucna
a zároveň si myslím, že jsme se také
udělali, že senátoři
jako jeden z těch mechanismů
toho, jak se někdo může stát
Ustavním soudcem, na to mají
poměrně silné názory
a je to něco s čím asi budeme muset
do budoucna počítat a hlavně s tím
budeme muset počítat asi Peter Pavel
a jeho konsultační panel
No a co jsem se rozvedl já
závěrem dodám, že existuje tedy vzáku
jsi poměrně silná lobby
Je to tak, ale to funguje
v každé padle mě oblasti
a vybírat
jeho obsazení na 10 let
se nestává příležitost často
a s příchodem
nového prezidenta si tak trochu všichni
asi mystali z těch jednotlivých oblastí
ať už lobují za cokoliv
že to bude zrovna jich čas

a ukazuje se, že to je trochu složitější
No tak moc díky, že jsme to společně
mohli Andriou probradu vidíme a
zda na koniec Pavel Simonu projde
i senátem a zda bude dalším
15 tým Ústavním soudcem
než budeme vybírat společně
ke konci roku dalšího
Díky za pozování
Na ústavní souce letos
z hradu přicházejí do senátu
Ve Vinohradské 12 budeme určitě
sledovat jesly Pavel Simonu
v senátu uspějí
ale i na jiná další témata určitě
zbyde čas, ostatně každý týden
máme pět nových epizod
tak si je hlavně nechte ujít třeba
na webu [www i rozhlas cz](http://www.i.rozhlas.cz)
Na slyšenou zítra
www.slyšenou.com